

Otázky pro Kateřinu Němcovou

1. Jak a kdy jste se dostala k šachům?

K šachům mě přivedli rodiče už jako malou. Společně mě i moje sourozence učili tahat figurkami a poté pochopit logiku a vedení celé šachové partie.

2. Co Vás na této hře baví?

Šachy jsou velice bohatou hrou. Spousta věcí mě na ní baví. Můžu zde tvořit své plány, vymýšlet zajímavé zápletky nebo se snažit přechytračit soupeře. Vždy se pokouším vybrat tu lepší variantu, která se mi naskytá. V tom jsou šachy velkým přínosem pro život. Všichni stále hledáme tu lepší variantu. V šachu se naprosto můžu odtrhnout od reality a hráji s figurkami. Díky šachům jsem poznala velké množství skvělých lidí a také se podívala na zajímavá místa ve světě.

3. Bavili Vás šachy odjakživa, nebo jste měla někdy chuť přestat hrát?

Šachy mě bavily odjakživa. Jako malou mě šachová hra velice fascinovala a jelikož jsem i vyhrávala mistrovství republiky, tak nebyl důvod ani chuť přestat. Samozřejmě ale kolem 14-15 let přišla doba, kdy jsem chtěla šachy odložit. Když má člověk nějaké jiné starosti, tak není lehké na ně při partii přestat myslet. A o to těžší je ještě hrát dobře.

4. Pamatujete si, kdy jste získala první medaili?

To ne, ale pamatuji si na svůj první turnaj. Bylo to asi v pěti letech a uhrála jsem si 4.výkonnostní třídu. To byl pro mě obrovský úspěch.

5. Kterého ocenění si nejvíce ceníte?

Nejvíce si cením titulu Mistryně Evropy v dívkách do 18 let. Velmi milé bylo také oficiální poděkování v Bruselu od Mileny Vicenové, velvyslankyně ČR při EU. Dalším asi stejně důležitým výsledkem je i druhé místo na Mistrovství světa do 18 let.

6. Hrajete raději s černými nebo bílými?

Obecně hráji raději bílými. Tím, že bílé figury začínají, si tak většinou můžu zvolit, kterým směrem se partie bude ubírat. Jsou ale i soupeři, se kterými raději hráji černými.

7. Měla jste někdy dojem, že Vás soupeř podcenil jen proto, že jste žena?

Určitě, to se stávalo často. Nyní už jsem ale v šachu něco dokázala, tak si soupeři dávají větší pozor.

8. Jaký vztah máte k Lidicím?

Lidice jsou pro mě obcí, která nám stále musí připomínat válečné zločiny proti lidskosti na nevinných a statečných obyvatelích.. Je to historické místo, které si zaslouží být stále připomínáno všem generacím. Obdiv zaslouží také občané, kteří vybudovali „nové“ Lidice. Pro mě je velmi působivý příběh lidického faráře Josefa Štemberky, který se mohl smrti vyhnout, ale zůstal mezi svými bližními až do konce.

Můj dědeček se velmi dobře znal s prvním narozeným v „nových“ Lidicích a můj pradědeček generál Matěj Němec byl legionářem a nasazoval život za svobodný český stát. I legionáři i lidé z Lidic svými obětmi přispěli k tomu, abychom měli svobodu dokonalou, neotřesitelnou.